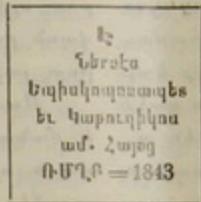

ՆԵՐՍԻ ԱՇՏԱՐԱԿԵՑԻ ՔԱՆԻ ՄԸ ԿՈՆԴԱԿՆԵՐԸ

Հանգուցեալ Մեսրոպ Վեդ. Մակուտեանց «Բանասէր»ի մէջ հրատարակելու համար Թարգիգէն դրկած էր ինձ բնօրինակորիները Ներսէ Աշտարակեցիի բան կոնդակներուն, որոնք գրուած են 1850 Հոկտ. 10-ի մինչեւ 1856 Սեպտ. 8: Ասոնցի երեք հատը հրատարակած եմ իմ «Բանասէր»իս էր (1905) և Ծրբ (1906) հասուներուն մէջ: Խոկ մնացեալները՝ 1908ին թերքիս դադրեկովք՝ լոյս չեն տեսած: Արդ, զանոնք հրատարակութեան կուտամ այսօք «Սիոն»ի միջոցաւ:

Կ. Յ. ԲԱՍՄԱՉԵԱՆ

Ներսէ ծառայ Քրիստոփի և ամհասմելի կամօնէն Աստուծոյ Եպիսկոպոսապէս և Կարուղիկոս ամենայն Հայոց Մայրաքոյն Պատրիարք համազգական ճախամեծար արոռոյ արտառեան մայր եկեղեցոյ արքոյ կարուղիկ էջմիածմի:

Ենորհունակ Սահակ եպս պիճակաւոր ամ. հայոց Աստրապատոկան աշխարհի երկոքին գրութք. ձեր ի 17 ապրիլի, հմրւ. 19, և 30 նորին ամսոյ հմրւ. 23 և ի մայիսի 7, հասին առ մեզ, որոց զառաջինն ընթերցեալ զարմացաք, թէ զիւրք իսկոյն ընդ մտանելով ի Քաւերէժ քաղաք կարսղացայք ջատագովել զայր ո՛չ փորձեալ գործովք, առ որ այն ինչ մեր մտադիր էաք յիշեցուցանել ձեզ զգբեալն. Ար զաղվաղկոտ է ի հաւատալ թեթեամիտ է և փոքրեկասից: Եզե զի ձեր երբորդ գրութիւն ընթերցաք լցեալ ձերով ապաշաւանօք վասն ձեր ջատագովելոյն այնպէս զայր անծանօթ ձեզ, սակայն այսպիսի առանց լոււազոյն խորհրդածութեամբ անկշռադատ գրութիւնք ամեննեին չկարեն լինիլ վասն գրողին. զի ամհայն գրութիւնք ոչ միայն ըստ իմաստիցն այլ թէ ըստ ամենայն բառուիցն պարտին լինիլ միշտ նախահոգ խորհրդածութեամբ. իսկ այս գրութիւնք ձեր եթէ ունիցին անկանել յունկնս նոցա, ուրոց անուանք զրեցեալք են, լինելոց հն

վասն ձեր անկարկատելի պատառուած վերանդրոգութեանց բարեկամութեան կօնսու մին մուսաց ընդ ձեզ. զի վասն միոյ անպատիւ բառի մեռուցանեն զմիմեանս բազմաթիւ եւրոպացիք: Ըստ որոյ գրեմ ձեր սրբազնութեան թէ' ի խօսիլդ և թէ' ի զրելդ մոռասցիս ամեննին զսովորականն ձեր մինչեւ ցայծմ արձակ համարձակ բանիւք կամ բառիւք խօսիլ կամ զրել ընդ մեծի կամ ընդ փոքրու. զի մեծամեծ վընասուց այնոքիկ են սկզբունք: Այլ հետեւելով բանից իմաստնոյն թէ Պատասխանի ողոք դարձուցանէ զբարկութիւն: բան խիստ յարուցանէ զօրտմտութիւն: Ըստ որոյ թէ ընդ բարեկամաց թէ ընդ թշնամեաց ողոք բանիւք խօսակցութիւնն է հզօրեղ առիթ զովանի յառաջադիմութեանց ամենայն զործոց մարդկան. Ըստ որոյ կրկին և վերստին պատուիրեմ ունելով ի նպատակի մսաց ձերոց զմեր պատուիրան՝ ի բաց մոռանալ մինչ խսպառ զեղանակ սովորական խօսակցութեանց ձերոց և զրութեանց, և ոչ բնաւ լինիլ վաղվաղուկ առ որպիսի և իցէ զործս ձեր և ոչ բնաւ արտարերել զրան խխոտ ընդ որոց և իցէ, մեծաց կամ փոքրուց, զի առաջին թըշնամութեանց ծնօղ և մայր են վաղվաղկոտութիւնք և բանք խխոտք: Օրինակ ունիցիս քեզ զկանոնաւոր ներգործութիւնան

բնութեանց, զի ամենայն պառողքը հասունակի ի ժամանակի խրաքանչիւրոց և ամենայն ծնօղք յառաջ քան զժամանակն իւրաքանչիւրոց ոչ կարողանան ձնանիլ։ Եման նոցին լե՛ր միշտ արժանադատ, թէ գան իւրաքանչիւր զործոց մասպատիւնք վազվազելով ո՛չ երբեք զօրեն յառաջնառ ի նպատակ իւրեանց կատարելու թեան։ այլ լաւագոյն ջանիւք և անխօնջ աշխատութեամբ ընկալցին իւրաքանչիւրն զիւրեանց կատարելու թիւնն ըստ յաջողելոյ ժամանակին վան իւրաքանչիւրոց։

Զյանձնեն քեզ զկայսն Նիկողայոս հանգուցեալ եղիսկոպոս՝ ի զուր է համարելն անպատուութիւն ձեզ, զի օրէնք կանոնաւոր կառավարութեանց ամենայն առամանաւորեալ աէրութեանց այնողէս և առանց յատուկ աեղեկութեանց որպիսքար անօրէնութեանց խսկուկան առանց որոց պատեկանին որպիսի և ինչ զործք ընդդէմ կանոնաւորեալ օրինաց համարի անելինչ ըստ կամաց, ըստ որոյ կօնսուին սպասց որ ոչ խառնի ի զործութնչ հայէկալանց։ Եթէ խառնեցեալ է ի կառավարութեանց կայից Նիկողայս եղիսկոպոսի՝ վասն այն է խառնեցեալ, զի հանգացեալ Նիկողայս ապիսկոպոսն ծանօցեալ է զործայիր պատրիարք կաթողիկոսի էջմիածնի և պատեկանեալ պաշտպանութեանց կայսերութեան ամենայն մռաւաց, ում զտանի ինչ զործավար ի Դաւրէծ քաջարի վասն պաշտպանութեան պատկանեցեալ նիւրունի կայսերութեան, որպէս և է Աթոռուն էջմիածնի և ծայրագոյն պատրիարքն և ամենայն պատկանեալըն սոցին։

Մեք չունելով ծանօթութիւն վասն նախանձեալ որպիսութեանց ի մասին կընքելոյ զկայսն հանգուցեալ Նիկողայսն և պիսկոպոսի՝ չեմք ևս ունեցեալ առ այն զտնօրէնութիւն ինչ աւելի քան զայն, որ ըստ արժանադատութեանց Սինօղի զրեցաք ընդ ձեզ, առ Աղայ Առաքելն Մելիք Մինասեան կամ առ հասարակութիւնն ևս, զի իներկայութեան Թաղդէս ևս եղիսկոպոսի և երեւեաց ի ժողովրդեանն բարուք հետազտութեամբ, վերահասու եղեալ և առամարտեալ զսմագրեալ զսմենայն զմացըրդան յետ վաղճանի հանգուցեալ Նիկողայս եպիսկոպոսի՝ արացեն որպէս և զրեցեալն է

ինքեանց։ Բայց զի այդպէս է եղեալ, զի տէր կօնսութն մռաւաց խառն է զտանեցեալ ի պաշտպանութիւն մնացըրդան յետ վաղճանի նորա, մեք անձանօթ զործք այնմ չեմք ունեցեալ զտնօրէնութիւն ի մասին այնմիկ, և այժմ ևս զարձեալ զտանիմք անձանօթ, ըստ որոյ ի զուլ Առաքել Աղային աեղեկութեալ որպիսութեանցն՝ անօրինեցուք որպէս արժան զտաել լինիցի և զուք այժմ հոգ կալցուք վասն ձեր առաջնորդական կառավարութեանցն և վասն սրբազն Թաղդէսու վանից Տարկառորսցն առաջ զկանոնաւոր ընթացս և այնողէս օր ըստ օրէ ըստ յաջողելոյն ձեզ հոգ սւնիլ վասն բարեկարգելոյ դվանիքն և զեկեղեցին ըստ յաջողելոյ Առաւուծոյ։

Առանց կանոնաւոր խորհրդածութեան և մանաւանդ առանց նորի յայտնելոյ մեզ վասն օրոց և իցէ զործոց արժան զտաելոց ձեօք խօսիլ կամ զրել կօնսութի մռաւաց մի՛ ընաւ արժան համարեսչիք, զի զուք անձանօթ էք ամենին եղանակի կառավարութեանց ընդ կանոնաւորեալ ապացուց և անհամաձայն նոցուն բանք ձեր կամ զրութիւնք աւերեն առաւել քան չիննն զզործուն ձեր, որպէս և այժմ առաքել առ ձեզ աեան կօնսութի մռաւաց զայն բան յազուցս պահանչելոյ ձեր ի Յազուկի խանին՝ յոյժ մեծ պակասումն է ներզործեալ զրութեանց նորուն ընդ ձեզ մինչեւ ցայն պատահումն և հթէ միւսանգամ ևս սւնիցի այնողիսի ինչ առաջանալ, այնուհետեւ ատելութիւն ևս ունի տպաւորիլ ի միտու նորա, որ ոչ կարէ համարիլ վասն ձեր չահաւէտ իմն. ոչչ լե՛ր, և յամենայն զործուն ձեր լե՛ր միշտ զզոյչ, զզոյչ և զզոյչ ի բաց մռացեալ զտովորականն մինչեւ ցայժքը. յամի 1851 և աղդականն 1800, և մայիսի 17, ի սր. էջմիածնին։

Հմբ. 146 ԿԱԹՈՒՂԻԿՈՍՈՒ ԱՄ. ՀԱՅՈՑ
ՆԵՐՄԵՍ

(4)

